

Hrvatske“); gospodje so včasih zelo hudi drug na drugega. „Savremenik“ je vobče mirnejši, nego so nasprotniki; le v naši številki obračunava sourednik „Savremenika“, dr. Br. Drechsler, zelo strogo z „bohemom“ A. G. Matošem (stran 444.). List stoji visoko, morda previsoko, da bi se prav polastil občinstva. — Stane na leto 14 K (za pol in četrt leta sorazmerno) in se naročuje v knjigarni Gj. Trpinca v Zagrebu.

Dr. Jos. Tominšek.

Hrvatska Smotra za politiku, književnost, znanost, umjetnost i kritiku. Knjiga prva. Urednik i izdavitelj Zvonimir pl. Vukelić. Zagreb, tiskav prve hrvatske radničke tiskare, 1906. — S septembrom mesecem preteklega leta je začela izhajati ta fino opremljena smotra; izšlo je je dosedaj osem zvezkov po tri pole v veliki osmerki; z novim letom se je začel drugi letnik. Kakor je razvidno iz naslova, ji je glavni namen politika; imena sotrudnikov: dr. Josip Frank, Kršnjavi, dr. Elegović, Peršić, Lovrenčević itd. svedočijo jasno o politični stranki, ki hoče s to svojo smotro vplivati na razvoj političnega mišljenja v Hrvatski, kažejo na „starčevićansko stranko prava“. „Politika, koju će Smotra zastupati, odisat će duhom Starčevićeve stranke prava... U književnosti našej neka se iztaknu oštro orisane jake ličnosti, ali neka im svima bude jedan cilj: da uzdignemo srce našega naroda, da ga očelimo (ojeklenimo). Starčevićeva stranka prava vjeruje u budućnost i u životnu snagu hrvatskoga naroda, tlačenoga puno, ali još nepotlačenoga nikada...“ Ta pozitivna svrha se dakako tudi negativno odražuje na pr. v izrazu „srbijska književnost“ (namesto srbska), ki nam ga je v današnjih časih težko razumeti. Kakor običajno drugi hrvatski časopisi, tako se tudi ta smotra mnogo bolj nego na pr. slovenski listi ozira na romansko (italijansko in francosko) literaturo; naravno, zakaj velik del hrvatskega naroda je bil in je deloma še pod vplivom romanskega življenja. O Slovencih govori smotra na več mestih na pr. o Miroslavu Vilharju (članek gosp. Cividinija, ki je zastopal hrv. mladino pri Vilharjevi slavnosti v Postojni), o Simonu Gregorčiču (letos hoče smotra spomenu Simona Gregorčiča posvetiti posebno študijo), o najnovejših slovenskih knjigah („Junaki“, „Nina“ itd.), o „Slovenski bibliografiji“.

Dr. Fr. Ilešič.

Splošni pregled

Latinski prevod Gregorčičeve pesmi „Soči“. „Gorica“ je prinesla v svoji številki z dne 22. januarja t. l. latinski prevod Gregorčičeve pesmi „Soči“, katerega na željo več častilcev rajnega pesnika radi ponatisnemo v našem listu, da se ne izgubi ter zapade pozabnosti. Prevod slove:

Ad Sontium.

(Carmen Simonis Gregorčič, metro Alcaico conversum ab Anonymo.)

O nobilis stirps prosiliens iugo
Montis peralti, limpida profluis,
Munda atque vernans, ni procellae
Ira tibi vada clara turbat.

Formose fili verticis Alpium,
Ritu puellae monticolae pedem
Levans salis cursu loquaci,
Dum peragras loca saltuosa.

Serenus ipse es non minus aëre
 Perflante rupis celsa cacumina,
 Idem citans undas canoras
 Cantibus occinis Alpiorum.

Quantum iuvat ne despicere in sinum
 Tui liquoris, quem viridans nitor
 Splendore coeli mistus ornat,
 Dulcis et exhilarans imago.

Tuis fluentis caerulea montium
 Virorque fuscus graminis Alpium
 Conspirat et conspectu amoeno
 Lumina detinet intuentis.

De rore coeli caerulei, reor,
 De rore montis, cui viridis color,
 Hunc tu leporem combibisti,
 Egregium decus Alpīs almae.

Vetustum amicum te colo et hospitem:
 Cum per nemus te proripis antraque
 Montana linqvis cum sonore,
 Cum strepitu, mihi tum videris

Legatus esse et nuntius a domo
 Portans salutem, quam tibi reddimus,
 Per plana dum lente vagaris
 Arva rigans fluitante lympa.

Magnum sonas, sed suave et amabile,
 Firmitate nisu laboris impiger,
 Donec per alta ac montuosa
 Tendis iter salebrosū et asperum.

At cum relictis montibus impetu
 Campos apertos desuper insilis,
 Repente cursum quid morari
 Tum tibi laetitiamque suetam

Auferre dicam? Tristitiam prius
 Inusitatam quid subito attulit?
 Cur lassus incedis, quis angor
 Te premit eripiens loquelam?

Utrumne luges, quod tibi montium
 Privo gravatur pectus et intimo
 Desiderat moerore cunas,
 Quae puerum te aluere ab ortu?

An nescio quae te meditatio
 Percellit aevi praeteriti monens
 Patrum Slavorum praefluentem
 Busta situ cooperta longo?

Nimirum utervis te dolor opprimit
 Tristi meantem, languidulo gradu.
 Tum grandis instar, sed venustae
 Te lacrimae videor videre.

O nobilis stirps prosiliens iugo
 Montis peralti, limpida profluis,
 Munda atque vernans, ni procellae
 Ira tibi vada clara turbat.

At proh dolor, te terribilis manet
 Procella surgens, unde venit notus,
 Stratura campos atque prata
 Florida, quae tua lympa nutrit.

Eheu, prope illum prospicio diem:
 Erit supra te coeligenus nitor,
 Utrimque plumbo grandinabit,
 Sanguineus crepitabit imber.

Atrox duellum cum tonitru furet,
 Tormenta mittent flammea pondera,
 Gliscet per agros fumus ater
 Eliciens lacrimam colono

Crudo metentur iam gladio sata,
 Te purpurabit copia sanguinis
 Domestici, sed sordidabunt
 Hostica corpora sauciata.

Tunc tu memento, praesidium Alpium,
 Praeclare Sonti, quantum habet alveus,
 Quidquid liquoris coela fundunt,
 Congerere et sociare in unum.

Claustis refractis, quae refinent aquas,
 Remitte habenas, ne cohibe tuos
 Fluctus, sed ultra volve ripam
 Exsuperans fremitu minaci,

Aestumque totum, quatenus imperas,
 Turmam in rapacem verte nec abstine,
 Donec latrones terrae avitae
 Obrueris dederisque leto.

Prešernov spomenik. Dne 4. jan. t. l. se je sešel odbor za Prešernov spomenik na zadnjo sejo, v kateri je odobril obračun za ta spomenik ter sklenil, naj se prebitek K 334.11 izroči mestni občini ljubljanski s prošnjo, da ostane plodonosno naložen ter se porabi z naraslimi obrestmi vred, — kadar nastane potreba, — za